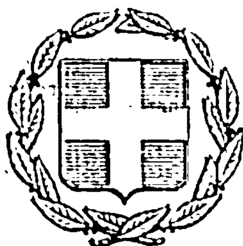

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 225

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. ΕΣ 17937 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου γιὰ τὴν ἵδρυση νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Γαζίου Ν. Ἡρακλείου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἔχοντας ὑπόψη: ...

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων»

2. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 206 καὶ 207 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/1971 σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 532/1970 καὶ τοῦ Β.Δ. 189/1972 σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες εἶναι ἁρμόδιος ὁ Νομάρχης, γιὰ τὴν ἔγκριση ἀποφάσεων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, περὶ κηρύξεως ἀναγκαστ. ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς ἀξίας του.

4. Τὴν ἀναφορὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Γαζίου μὲ ἀριθμὸ 320-1977.

5. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ δικαιολογητικὰ ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὸ σχετικὸ φάκελλο, ἀποφασίζουμε:

I. Ἐγκρίνομε τὴν ἀπόφαση τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Γαζίου μὲ ἀριθμὸ 20/1977, περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου, ἰδιοκτησίας τοῦ Στεφάνου Νικολ. Σταμπούλου, ἐκτάσεως 2.505 τετρ. μέτρων ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴ θέση «Καραμαλῆ» Μετόχι τῆς κτηματικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητας Γαζίου γιὰ τὴν ἵδρυση κοινοτικοῦ νεκροταφείου.

II) Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση τοῦ ἀνωτέρω ἀκινήτου κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῆς Κοινότητος Γαζίου. Ἡ ἀποζημίωση θὰ καταβληθεῖ στὸ δικαιοῦχο, ὅπως ὁρίζει ὁ Νόμος χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ὁ συμβιβαστικὸς καθορισμός της.

III) Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡράκλειον, 11 Ἰουνίου 1977

Ὁ Νομάρχης
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΙΔΗΣ

'Αριθ. 10787/90 (2)

Περί συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 6760/90/4.5.77 ἀποφάσεώς μας περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 6320μ2 γιά τήν τοποθέτηση φώτων κυρίας προσεγγίσεως α/δ Λαρίσης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περί διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ὅπως τροποποιήθηκαν καί συμπληρώθηκαν μέ τό Ν.Δ. 532/1970.

2. Τίς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περί ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σέ συνδυασμό πρός τίς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139/71 Β. Δ/τος «περί ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρός κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινῶν ἀπαλλοτριώσεων».

3. Τήν ὑπ' ἀριθ. 6760/90/4.5.77 ἀπόφασή μας μέ τήν ὁποία κηρύξαμε ἀναγκαστικά ἀπαλλοτριωτέα ἔκταση 6320μ2 γιά τήν τοποθέτηση φώτων κυρίας προσεγγίσεως α/δ Λαρίσης, ἀποφασίζουμε:

Συμπληρώνουμε τήν ὑπ' ἀριθ. 6760/90/4.5.77 ἀπόφασή μας καί ὁρίζομε ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται καί βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου Γ.Σ.Ι.Σ.Τ./1907 καί τάς ὁμοίας τοῦ Νόμου 4442/1929 «περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ/τος «περί στρατιωτικῶν καί ναυτικῶν εἰσφορῶν,», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἤ ἀστικῶν κτημάτων πρός ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν κτιρίων καί ὀχυρωματικῶν ἐν γένει ἔργων».

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λάρισσα, 15 Ἰουνίου 1977

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

'Αριθ. 68581 (3)

Περί εἰδοποιήσεως παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως πού ἔγινε γιά τήν ἀναγκαστική ἀπαλλοτρίωση ἀκινήτου πρός κατασκευή παραλλαγῆς τῆς νέας ἐθνικῆς ὁδοῦ Χανίων-Ἡρακλείου Σητείας στό τμῆμα Ρέθυμνο- Κόμβος παλαιᾶς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ν. Ρεθύμνης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

Α) Τίς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 7 καί 8 τοῦ ΝΔ 797/1971 «περί ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καί β) τοῦ ΒΔ 139/1971 «περί τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρός κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων» καί

Β) Τό ὑπ' ἀριθ. 1784/24.5.1977 ἔγγραφο τῆς 2ας ΥΕΚΕ Ἡρακλείου καί τό προσαρτημένο σ' αὐτό ὑπ' ἀριθ. 5985/10.5.1977 γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων Ρεθύμνης.

Γνωστοποιοῦμε α) Σ' αὐτούς πού ἔχουν ἀποκτήσει ἤ πού ἀξιώνουν δικαίωμα κυριότητος στά δυνάμει τῶν 85896/1974 καί 70963/1976 ἀποφάσεων μας (ΦΕΚ 1/1975 καί 72/1976 τΔ') ἀκίνητα πού ἔχουν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθῆ γιά τήν κατασκευή παραλλαγῆς τῆς νέας ἐθνικῆς ὁδοῦ Χανίων -Ἡπακλείου Σητείας στό τμῆμα Ρέθυμνο-Κόμβος παλαιᾶς ἐθνικῆς ὁδοῦ. Καί

β) Σ' αὐτούς πού ἔχουν τυχόν γραφεῖ στά ἀκίνητα αὐτά ἐνυπόθηκοι ἤ κατασχόντες δανειστές ἤ τρίτοι διεκδικητές, ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 141/1976 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ρεθύμνης, ἀξία τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων πρός ἀποζημίωση τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, πού ἔχει καθορισθεῖ προσωρινῶς, κατατέθηκε στό Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καί Δανείων καί ἐκδόθηκε τό 5985/10.5.77 γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν ἑνός ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων ὀγδόντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἑβδομήντα ἕξ (1.685.476).

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ρέθυμνο, 10 Ἰουνίου 1977

Ὁ Νομάρχης
ΑΘ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περί καθορισμοῦ τῶν ὅρων καί περιορισμοῦ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντός τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρό τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν, τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τάς διατάξεις τοῦ ἀπό 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περί σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καί συνεπληρώθησαν καί εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2), 20 καί 85Α αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περί Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διά τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363Α) καί εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 17 (παρ. 7), 68 (παρ.3), 69(παρ.3), 70(παρ.1), 71(παρ. 1) καί 2) 72,87 παρ. 1), 102(παρ.1) καί 125(παρ. 2 καί 3) αὐτοῦ καί ἰδόντες τήν ὑπ' ἀριθμ. 852 /1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), ὡς καί τήν ὑπ' ἀριθμ 479/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ ἐπί τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τά ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καί διαστάσεων καί οἱ λοιποί ὅροι καί περιορισμοί δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντός τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων, πρό τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπό 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περί σχεδίων Πόλεων κ.λπ.» οἰκισμῶν «πόλεων κωμῶν καί συνοικισμῶν» τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, καθορίζονται ὡς κατωτέρω:

Ἄρθρον 2.

Ὡς ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καί διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων ἐφαρμόζονται τά καθορισθέντα τοιαῦτα δυνάμει τοῦ ἀπό 15.6.1968 Β. Δ/τος «περί καθορισμοῦ τῶν ὅρων καί περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντός τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρό τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου» (ΦΕΚ 111Δ), ἤτοι:

1. α) Εἰς τό κεντρικόν τμῆμα τοῦ Οἰκισμοῦ ὡς τοῦτο καθορίζεται βάσει τῶν κειμένων διατάξεων:

Ἐλάχιστον πρόσωπον: ὀκτώ (8) μέτρα
Ἐλάχιστον βάθος: δώδεκα (12) μέτρα
Ἐλάχιστον Ἐμβαδόν: ἑκατόν πεντήκοντα (150) μ2

β) Εἰς τό ὑπόλοιπον τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ:

Ἐλάχιστον πρόσωπον: δώδεκα (12) μέτρα
Ἐλάχιστον βάθος: δέκα ὀκτώ (18) μέτρα
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: τριακόσια (300) μ2

2. Κατά παρέκκλισιν ἀπό τῆς προηγουμένης παραγράφου, θεωροῦνται ἄρτια καί οἰκοδομήσιμα τά οἰκόπεδα, ἅτινα κατά τήν 2.7.1968, ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπό 15.6.1968 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 111Δ), δέν εἶχον μέν τά κατά τά ἄνω καθοριζόμενα ἐλάχιστα ὅρια πλήν ὅμως ταῦτα εἶχον:

α) Εἰς τὸ κεντρικὸν τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ :

'Ελάχιστον πρόσωπον : τέσσαρα (4) μέτρα
'Ελάχιστον βάθος : τέσσαρα (4) μέτρα
'Ελάχιστον ἐμβαδόν : τριάκοντα (30) μ2

β) Εἰς τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ :

'Ελάχιστον πρόσωπον : ἕξ (6) μέτρα
'Ελάχιστον βάθος : ὀκτὼ (8) μέτρα
'Ελάχιστον 'Εμβαδόν : ἑκατὸν (100) μ2

3. Τὸ κεντρικὸν τμῆμα ἢ τμήματα τοῦ οἰκισμοῦ, ὡς τοῦτο δύναται νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ἰδίαν διαδικασίαν ἡ ὁποία προβλέπεται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 35400/61275/1976 ἀποφάσεως τοῦ 'Υφυπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 10Δ) δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 %) τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ ἐκτάσεως.

Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ἔχει καθορισθῇ τὸ κεντρικὸν τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ ὡς ἐλάχιστα ὅρια τῶν οἰκοπέδων λαμβάνονται τὰ καθοριζόμενα τοιαῦτα, δυνάμει τῶν ἐδαφίων β τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται τῶν πτερύγων, ἐφαρμοζομένου καὶ τοῦ συνεχοῦς τοιούτου εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδων ἐμβαδοῦ ἴσου ἢ μικροτέρου τῶν τριακοσίων (300) τετραγ. μέτρων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἑπομένης παραγράφου.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὸν οἰκισμὸν ἢ εἰς τμῆμα αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων δύο οἰκοδομικῶν συστημάτων, ἐφαρμόζεται ἐκεῖνο καθ' ὃ ἐγένετο συστηματικὴ δόμησις πραγμάτων ἐμφαινομένη.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων μεσαίων, γωνιαίων καὶ διαμπερῶν ὁρίζεται :

α) Διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ ἴσου ἢ μεγαλυτέρου τῶν τριακοσίων (300) μ2 εἰς ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν, μὲ συντελεστὴν δομήσεως ἕνα (1).

β) Δια τὰ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ μικροτέρου τῶν τριακοσίων (300 μ2) εἰς ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐπιφάνεια καλύψεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) μ2. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως αὐτῶν ὁρίζεται εἰς ἕνα καὶ εἴκοσι (1,20), μὴ δυναμένης τῆς συνολικῆς δομουμένης ἐπιφανείας τῶν κτιρίων νὰ ὑπερβῇ τὰ τριακόσια (300) μ2 καὶ

γ) Διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐμβαδοῦ μικροτέρου τῶν 100 μ2 εἰς ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

Ὡς συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν ἀναγνωρίζεται ὁ ἐμμέσως προκύπτων τοιοῦτος βάσει τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου ποσοστοῦ καλύψεως.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν χώρων τῶν περιλαμβανομένων ἢ μή, εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363Α), δι' ἀμφότερα τὰ οἰκοδομικὰ συστήματα.

3. Εἰς τὸ συνεχὲς οἰκοδομικὸν σύστημα ἡ κυρία ὄψις ἢ αἱ κύριαι ὄψεις τῶν κτιρίων δύνανται νὰ τοποθετῶνται παραλλήλως ἢ μή, πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου (γραμμὴ δομήσεως) ἐσώτερον αὐτοῦ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπολογιζομένου ἐν πάσει περιπτώσει τοῦ ἀφιεμένου οὕτω ἀκαλύπτου τμήματος εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου.

4. Εἰς τὸ κατὰ πτέρυγας οἰκοδομικὸν σύστημα ἡ κυρία ὄψις ἢ αἱ κύριαι ὄψεις τῶν κτιρίων δύνανται νὰ τοποθετῶνται παραλλήλως ἢ μή, πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου (γραμμὴ δομήσεως) πέραν δὲ τῶν ὑφισταμένων κοινοχρήστων κοινοτικῶν ἢ δημοτικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ εἰς βάθος ἀπὸ τούτων δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρα, τοὐλάχιστον.

5. Εἰς περίπτωσιν παραλιακῶν οἰκισμῶν ἡ οἰκοδομὴ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν δέκα (10) μέτρων τοὐλάχιστον, ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθοριζομένης γραμμῆς αἰγιαλοῦ (χειμέριον κῦμα).

Ἄρθρον 5.

1. α) Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ.

β) Τὸ ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου ὁρίζεται εἰς 2,70 μέτρα.

γ) Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρα.

δ) Ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἐντὸς τοῦ κτιρίου ἐπιτρέπονται ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτουν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς κτισμένης ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου. Οἱ ἐξῶσται δὲν λογίζονται ὡς ὄροφοι καὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

ε) Εἰς περίπτωσιν προσθήκης ὀρόφου ἐπὶ ὑφισταμένου ἰσογείου ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ ὕψους τῶν 7,50 μέτρων κατὰ 1 τὸ πολὺ μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐλαχίστου ἐλευθέρου ὕψους τοῦ ὀρόφου.

στ) Τὰ κτίρια εἰς οἱανδήποτε θέσιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβοῦν τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ὀρόφων καὶ τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος, κλιμακούμενα σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τοῦ ἐδάφους.

Τὰ ἐπὶ κεκλιμένου ἐδάφους ἀνεγειρόμενα κτίρια δὲν δύναται νὰ ὑπερβοῦν πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου, εἰς οὐδὲν σημεῖον τὸ παράλληλον ἐπίπεδον πρὸς τὸ ἔδαφος τὸ ἀγόμενον ἐξ ὕψους ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7.50) μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἔστω καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐξαντλεῖται ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μέγιστον ὕψος ἐπὶ τῆς προσόψεως ἢ ἄλλης τινὸς ὄψεως.

Οἱαδήποτε κλιμάκωσις τοῦ κτιρίου, εἴτε κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, εἴτε καθέτως πρὸς αὐτὴν δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ τμήματα διαστάσεων μικροτέρων τῶν 3,50 μέτρων κατὰ τὴν ὁριζοντίαν ἔννοιαν.

ζ) Ὑπεράνω τοῦ καθοριζομένου μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς στηθαίων ἢ κιγκλιδωμάτων, ὕψους ἕως ἕνα μέτρον καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν (1,20) τοῦ μέτρου, ἢ κεραμοσκεποῦς στέγης καὶ καπνοδόχων.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς ἀκαλύπτου κλίμακος ἀνόδου πρὸς τὸ δῶμα, τῆς προβολῆς αὐτῆς μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως, ἐφ' ὅσον τηρεῖται ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κτίσματος ἐπὶ ὑποστηλωμάτων πρὸς δημιουργίαν ἀνοικτῶν χώρων (PILOTIS).

4. Ἐν προκειμένῳ ἔχουν ἐφαρμογὴν πέραν τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ» καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 23 τοῦ ἄρθρου 68, τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 69, τοῦ ἄρθρου 88 καὶ τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 101, αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἐπιτρεπομένη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ ΓΟΚ παρέκκλισις ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, προκειμένου περὶ κτισμάτων ἀνεγειρομένων ἐντὸς τῶν οἰκισμῶν τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει :

α) ὡς πρὸς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τὸ ἕνα καὶ δύο δέκατα (1,2).

β) ὡς πρὸς τὸ ὕψος τὰ ἐννέα καὶ ἥμισυ (9,50) μέτρα καὶ

γ) ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν ὀρόφων τοὺς τρεῖς (3), ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ δόμησις πραγματοποιεῖται ἐπὶ ὁδοῦ πλάτους μεγαλυτέρου ἢ ἴσου τῶν ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν ἐξαιρέσει τῶν οἰκισμῶν πρὸ τοῦ 1923 αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μὲν ἐγκεκριμένον ρυμοτομικὸν σχέδιον ἀλλὰ ἀποτελοῦν τμήματα μεγαλυτέρων οἰκισμῶν ἐχόντων κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος σχέδιον πόλεως. Ἐπὶ τούτων ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15.6.1968 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν

ορίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν κ.λ.π.» (ΦΕΚ 111Δ), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ΓΟΚ.

3. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν μετασκευῶν καὶ αποκαταστάσεως παλαιῶν κτισμάτων παρουσιαζόντων ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὑφισταμένη δόμησις τῶν κτισμάτων τούτων ἀντίκειται πρὸς τοὺς καθοριζομένους διὰ τοῦ παρόντος ὅρους (ἀρτιότης, κάλυψις ὕψος θέσις οἰκοδομῆς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ κ.λ.π. καὶ τοὺς ἐν γένει νῦν ἰσχύοντας.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικὰ διατάγματα ἀναφερόμενα εἰς οἰκισμοὺς πρὸ τοῦ 1923 ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν συμπληρούμενα διὰ διατάξεων εἴτε τοῦ παρόντος, εἴτε τοῦ ἀπὸ 15.6.1968 Διατ/τος ὡς αὐται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουνίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 24.9.1976 Π. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ καθορισμοῦ ἐνίων ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως οἰκοπέδων τινῶν τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν Κοινοτήτων Ἀναβύσσου, Βάρης καὶ Παλαιᾶς Φωκαίας ὡς καὶ τοῦ προϋφισταμένου τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμοῦ Λεγρενῶν τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9 καὶ 85Α αὐτοῦ, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ/τος 1262/1972 (ΦΕΚ 194 Α), ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 198/1973 (ΦΕΚ 267 Α) καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 360/1976 (ΦΕΚ 151/Α), καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 22219/2908/19.9.1973 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 277/Δ), τὸ ὑπ' ἀριθ. 39278/3278/7.2.1977 ἔγγραφον τῆς Δ/νσεως Ρυθμιστικῶν Σχεδίων (Ε1), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 509/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον μόνον.

Μετὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 24.9.1976 Π. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ καθορισμοῦ ἐνίων ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως οἰκοπέδων τινῶν τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν Κοινοτήτων Ἀναβύσσου, Βάρης καὶ Παλαιᾶς Φωκαίας, ὡς καὶ τοῦ προϋφισταμένου τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμοῦ Λεγρενῶν τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς» (ΦΕΚ 312/Δ), προστίθεται παράγραφος 2, τῆς ἤδη ὑπαρχούσης ἀριθμουμένης ὡς παραγράφου 3, ἔχουσα ὡς κάτωθι :

«2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ τὰ οἰκόπεδα τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 4 ἐδάφιον β τοῦ παρόντος τῆς περιοχῆς Βαρκίζης, τὸ ἐμβαδὸν ἐπιφανείας ἀνεγέρσεως ἑνιαίας οἰκοδομῆς ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς διακόσια πεντήκοντα (250) τετρ. μέτρα ἄνευ ὑπερβάσεως συντελεστοῦ δομήσεως».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουνίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀμπελοκήπων (Θεσσαλονίκης).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2 (παρ. 1) 3,9,29 καὶ 70 αὐτοῦ τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 128/1976 καὶ 150/1976 πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀμπελοκήπων, τὰς ὑπ' ἀριθ. 1045/1976 καὶ 102/1977 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 467/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀμπελοκήπων (Θεσσαλονίκης) εἰς τὸ καὶ παρὰ τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον τὸ περικλειόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Θερμοπυλῶν, Ἀλκιβιάδου, Κορίνθου καὶ Βασ. Κωνσταντίνου - Ἀρκαδίου, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Α-Β-Γ-Δ-Ε-Α τμήματος αὐτοῦ, ὡς χώρου δι' ἀνέγερσιν Σχολείου ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τεθεωρημένου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.15830/1977 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 500. Οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀνεγερθησόμενα κτίρια ἐντὸς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος καθοριζομένου χώρου, δέον ὅπως ἀπέχουν πέντε (5) μέτρα ἐκ τῶν ρυμοτομικῶν γραμμῶν τῶν ὁδῶν Θερμοπυλῶν, Ἀρκαδίου καὶ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐγκρινομένου Πεζοδρόμου καὶ εἴκοσι (20) μέτρα ἐκ τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀλκιβιάδου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόνος Διατάγματος.

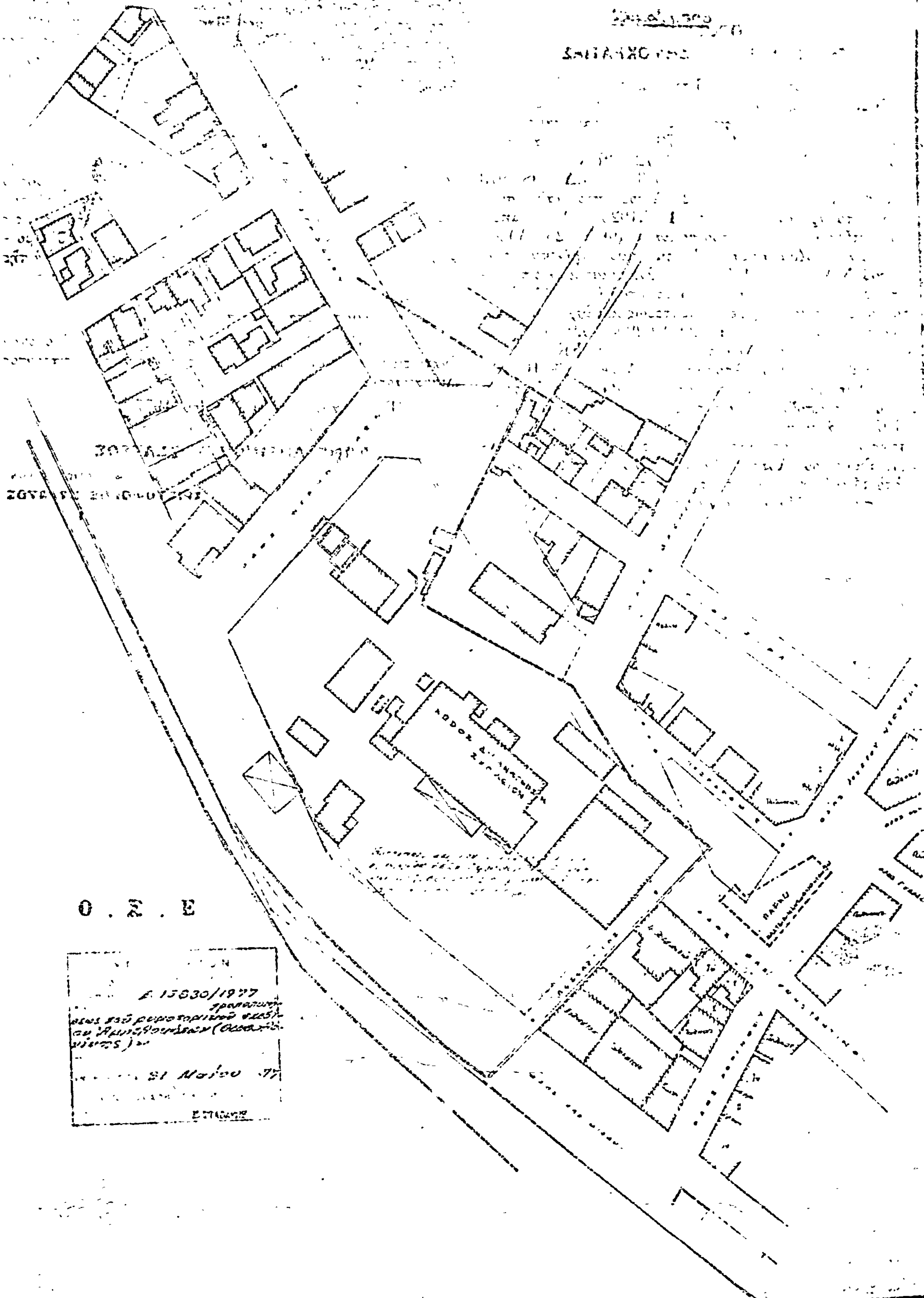
Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΣΑΡΑΚΛΙΝΟΣ
Ο . Σ . Ε
15830/1977
21 Μαΐου 77

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ζωγράφου (Ἀττικῆς).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2 (παρ. 1) 3 καὶ 70 αὐτοῦ, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1262/1972 (ΦΕΚ 194/Α), ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 198/1973 (ΦΕΚ 267/Α), τοῦ ἀπὸ 8.9.1923 Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» προθεσμίας» (ΦΕΚ 257/Α) καὶ τὸ ὅτι ἡ κατὰ τὸΔιάταγμα αὐτὸ προθεσμία παρῆλθεν ἄπρακτος, τοῦ Ν.Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 11 αὐτοῦ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἰσχύει σήμερον καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 22219/2908/19.9.1973 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 277/Δ'), τὴν ὑπ' ἀριθ. 1113/1972 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δυνάμει τῆς ὁποίας καθωρίσθη ὁριστικὴ τιμὴ μονάδος ἀποζημιώσεως τοῦ, διὰ τῆς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 236/1971 πράξει τακτοποιήσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας τοῦ Γραφείου Πολεοδομίας Ἀθηνῶν, οἰκοπέδου Ἀρετῆς Παπαδοπούλου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 11.6.1966 Β.Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν καὶ Ζωγράφου» (ΦΕΚ 110/Δ), καὶ τὸ ὅτι δὲν κατεβλήθη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ὡς ἄνω οἰκοπέδου ἡ ἀναλογοῦσα αὐτῷ ἀποζημίωσις καὶ συνεπῶς τούτῳ τῷ λόγῳ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἐπελθοῦσα ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀπαλλοτριώσεως λόγῳ ρυμοτομίας κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἰδιοκτησίας βάσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ προϊσχύσαντος Συντάγματος τοῦ 1968, ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1097/1975, 1276/1976 καὶ 1361/977 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδ.ου Ζωγράφου (Ἀττικῆς) κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς λεωφόρου Ὑμηττοῦ μετὰ τῆς ὁδοῦ Ἐπάφου, διὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Α,Β,Γ,Δ,Α χώρου ἀπὸ οἰκοδομήσιμον εἰς κοινόχρηστον (ὁδόν), ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε. 14922/1977 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:200, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΚΛΙΜΑΞ 1:200

ΠΛΑΤΕΙΑ-ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ

Πρασιά

Στοά

Ε. 14922/1977

1 Ιουνίου 1977

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(8)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας ἀκινήτου εἰς περιοχὴν Ἀχαΐας.

Γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Παναγιώτου Παππᾶς, κάτοικος Πατρῶν, κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαραθηκῶν καὶ Δανείων (Γραφεῖον Παρ/κῶν Α'. Πατρῶν) ποσὸν δραχμῶν 37.500 (τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδων πεντακοσίων) δι' ἀποζημίωσιν καθωρισθεῖσαν προσωρινῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1091/1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, διὰ ρυμοτομούμενον ἀκίνητον δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/1962 πράξεως ἀναλογισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως τοῦ Πολ/κοῦ Γραφείου Πατρῶν, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 59778/1962 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 8238/1963 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, κείμενον ἐν Πάτραις, τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρατζῆ ἀριθ. 109, εἰκονιζόμενον εἰς τὸ ἀπὸ 25.6.1962 τοπογραφικὸν διάγραμμα τῆς συνταξάσης Ὑπομηχανικοῦ Ε. Νταντζάκη, δεόντως τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ἀχαΐας φερόμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς εἰκαζομένης δικαιούχου Θεοδώρας συζ. Παν. Σαβίνου, κατοίκου Πατρῶν (Φρατζῆ 109) ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48329/21.6.1977 γραμματίου συστάσεως τοῦ Γραφείου Παρ/κῶν Α'. Πατρῶν τοῦ Τ.Π. καὶ Δ., ὅπερ κατετέθη εἰς τὸν Συμ/φον Πατρῶν Σάββαν Παπαχατζόπουλον συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 979/21.6.1977 πράξεώς του ἥτις ἐκοινοποιήθη νομίμως πρὸς γνῶσιν εἰς τὴν εἰκαζομένην δικαιοῦχον ὡς καὶ εἰς τὸν Δῆμον Πατρέων ὡς ὑπόχρεον πρὸς κατάθεσιν. Ἡ ἄνω κατάθεσις ἄνευ ὅρου ἀποδοτέα εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους διὰ τὴν κατὰ νόμον συντέλεσιν τῆς ἄνω ρυμοτομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1977

Ὁ Εἰδοποιῶν
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΠΑΣ

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΠΑΠΑΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀριθ. τριπλ. Ταμείου Ε' Ἀθηνῶν 42384 τῆς 22.6.77).

(9)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως διὰ προσκυρωθεῖσαν ἔκτασιν κειμένην ἐν Ξάνθῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χατζησταύρου.

Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς παρούσης ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Ψαρονικολάκης τοῦ Νικολάου, κάτοικος Ξάνθης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χατζησταύρου ἀριθ. 48, κατέθεσεν εἰς τὸ ἐν Ξάνθῃ Γραφεῖον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμὰς ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδας πεντακοσίας τριάκοντα (68.530) δι' ἀποζημίωσιν προσκυρωθείσης ἐκτάσεως ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν εἴκοσι τεσσάρων καὶ ἐννενήκοντα δύο ἑκατοστῶν (24,92 μ2) δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς 22ας Ἰουνίου 1976 πράξεως τακτοποιήσεως - προσκυρώσεως Δημοτικῆς ὁδοῦ, προελθούσης τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ἑνωτικῆς ὁδοῦ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Χατζησταύρου καὶ Ἁγίου Ἐλευθερίου τῆς πόλεως Ξάνθης, τῆς Διευθύνσεως τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ξάνθης, κυρωθείσης διὰ τῆς ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1976 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ξάνθης, κειμένης τῆς ἄνω ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ Ξάνθης καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χατζησταύρου, ἐμφαινομένης τῆς προσκυρωθείσης ἐκτάσεως εἰς τὸ συνοδεῦον τὴν ἄνω πρᾶξιν ἀπὸ Αὐγούστου 1976 τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ συντάξαντος τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ξάνθης, Κριτῆ Χατζηκωνσταντίνου θεωρηθέντος καὶ κυρωθέντος τὴν 7.9.1976 ἀντιστοίχως ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τ.Υ.Ν. Ξάνθης καὶ τοῦ Νομάρχου ὑπὸ τὰ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα Β-Γ-Σ-Ρ-Β.

Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν προσωρινῆς ἀποζημιώσεως καθορισθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 181/1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ξάνθης, ἀποδοτέον εἰς τὸν Δῆμον Ξάνθης, παρακατετέθη τὴν 8ην Ἰουνίου 1977 εἰς τὸ ἐν Ξάνθῃ Γραφεῖον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9746 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης ὅπερ γραμμάτιον ἐπεδόθη πρὸς τὸν Δήμαρχον Ξάνθης, ὡς νόμιμον ἐκπρόσωπον τοῦ Δήμου Ξάνθης, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 ἐ.ἔ. ἐκθέσεως ἐπιδόσεως τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ξάνθης δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ Πασχάλη Νουλιάρα.

Τὰ ἀνωτέρω γνωστοποιοῦνται διὰ πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον πρὸς γνῶσιν καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας.

Ἐν Ξάνθῃ τῇ 18 Ἰουνίου 1977

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΞΥΝΙΔΗΣ

(Ἀριθμὸς Τριπλοτύπου Α' ταμείου εἰσπράξεων Ἀθηνῶν 32900/20.6.77)